

волонтерства, організація змістовного дозвілля) та сприяння самореалізації й самовдосконаленню підлітків із делінквентною поведінкою. Відповідно, психолого-педагогічні технології профілактики делінквентної поведінки спрямовані на творення наставником різноманітних ситуацій успіху спільної діяльності через які підліток відпрацьовує навички самопізнання, саморегуляції, саморозвитку, самовдосконалення і творчої самореалізації [4; 6].

Отже, основними напрямками роботи із підлітками з делінквентною поведінкою є первинна та вторинна профілактика правопорушень, інформаційно-просвітницька діяльність, соціальна реабілітація неповнолітніх, які мали досвід протиправної поведінки та психолого-корекційна робота з ними. Реалізація цих напрямів забезпечується шляхом упровадження комплексу стратегій, соціально-педагогічних технологій, форм і методів роботи соціального педагога як у загальноосвітніх закладах, так і за їх межами.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Абульханова-Славская К. А. Стратегия жизни. / К. А. Абульханова-Славская. – М.: Мысль, 1991. – 334 с.
2. Алексенко О. Діти нашого сьогодення: [про антисоціальну поведінку підлітків] / О.Алексенко // Соціальна педагогіка. – 2009. – № 7(липень). – С. 44-45.
3. Бакун Т. Психодіагностика особистості та профілактика девіантної поведінки / Т. Бакун // Світло. – 2003. – № 2. – С. 91 – 95.
4. Гірняк А. Н. Соціально-психологічні детермінанти делінквентності підлітків / А. Н. Гірняк, Т. М. Карп'як. - Актуальні задачі сучасних технологій : зб. тез доповідей міжнар. наук.-техн. конф. молодих учених та студентів, Том 2 (Тернопіль, 17–18 листоп. 2016.) / М-во освіти і науки України, Терн. націон. техн. ун-т ім. І. Пулюя [та ін]. – Тернопіль: ТНТУ, 2016. – С. 318-319.
5. Федорченко Т. Рання профілактика негативних проявів у поведінці дітей. / Т. Федорченко – К.: ТОВ “Хік”, 2003. – 115 с.
6. Шарапова О. В. Комплексна програма вивчення і корекції відхилень поведінки молодших школярів / О. В. Шарапова // Нові технології навчання : наук.метод. зб. / [кол. авт.]. – К., 2002. – Вип. 33. – С. 160–166.

Коник І.

*студентка групи ПС-31 юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету*

*Науковий керівник: к.психол.н., доцент кафедри
психології та соціальної роботи ТНЕУ*

Шаюк О.Я.

ВИМОГИ ДО ОСОБИСТОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНИХ ЯКОСТЕЙ ПСИХОЛОГА

Актуальність теми. Стрімкі зміни суспільства в економічній сфері, в системі соціальних інститутів, в міжособистісних відносинах стають сутнісними характеристиками життя в сучасному світі. Ступінь і швидкість цих змін

призводять до того, що людина переживає розгубленість, страх, труднощі в адаптації до нових, швидко мінливих умов життя; багато людей відчують почуття безвихідності, незахищеності і невпевненості в завтрашньому дні. У результаті цього велика кількість людей потребує допомоги фахівця, який повинен допомогти вирішити ці проблеми, і цим фахівцем являється психолог.

Психолог - (д.-греч. ψυχή — душа; λόγος — знання) — це фахівець, який оцінює, діагностує і вивчає поведінку і розумові процеси [3]. Також це фахівець із гуманітарною освітою, що одержав підготовку в галузі наукової й прикладної психології. Важливо сказати що психолог повинен бути професійно підготовленим професіоналом своєї справи.

Стан дослідження проблеми: вимоги до особистості та професійних якостей психолога вивчали такі вчені, як А.В. Фурман, С.Д. Максименко, В.О. Соловієнко, Г.С. Абрамова, В.М. Карандашев, Р. С. Немов, Є.О. Клімов та ін.

Специфіка функцій психолога передбачає органічне поєднання особистісних і професійних якостей широкої освіченості в сфері людинознавства, так як його професійна діяльність є практичним людино- веденням.

Професійна діяльність психолога характеризується певними особливостями які розкривають суть цієї діяльності. Специфічними особливостями цієї діяльності є [1]: - спрямована на допомогу в процесі соціалізації особистості; - об'єктом є конкретна дитина або людина в процесі соціалізації якої виникають проблеми; - здійснюється такими засобами як : вивчення особистості, її проблеми та оточуючого середовища, складання індивідуальної програми допомоги, та практична реалізація цієї програми; - має локальний характер, тобто обмежена відрізком того часу на протязі якого вирішується проблема; - діяльність психолога, це зона довір'я між ним та об'єктом, шлях до їх взаєморозуміння, допомоги, відповідальності.

Також важливо сказати, що діяльність психолога та її специфіка вимагає щоб цю професію обирали люди, що володіють особливими якостями, якщо цих якостей не вистарчає, то необхідно виробляти їх в собі. До цих якостей належать: емпатія, доброзичливість, делікатність, автентичність, відкритість, конкретність, безпосередність, комунікабельність [1].

Емпатія – це вміння бачити світ очима інших людей, розуміти його так само як вони, сприймати їхні вчинки з тих же позицій і в той же час, мати здатність сказати іншим про своє розуміння і дати можливість іншим підтвердити чи спростувати ці уявлення.

Доброзичливість – це здатність демонструвати своє відношення приязні, безумовно позитивного відношення, симпатії, готовність підтримати іншу людину.

Делікатність – це ввічливість, м'якість у звертанні з іншими людьми.

Автентичність – це здатність бути природним у відносинах з людьми, бути самим собою в контактах з навколишніми.

Відкритість – це готовність відкрити іншим свій внутрішній світ, бути щирим, уміти говорити про свої почуття та думки, транслювати їх співрозмовнику. Також потрібно рекомендувати людині те, що ти би хотів почути для себе в цій ситуації.

Конкретність – це відмовлення від загальних міркувань, вміння конкретно відповідати на запитання.

Безпосередність – це вміння говорити і діяти в обстановці «тут і тепер», мати чітке уявлення про людину і її ситуацію та демонструвати це.

Комунікабельність – це інтерес до інших людей, розташування до спілкування з ними та легкість у спілкуванні.

Людина, що обрала цю професію повинна бути гуманістом, мати високу духовну і загальну культуру, бути фахівцем своєї справи та мати тверді моральні принципи.

Важливим для психолога також є почуття любові до людей. Без неї психолог не стане для клієнта другом, наставником, близькою людиною. Але у своїй професійній діяльності він часто стикається з обставиною, де далеко не всі клієнти об'єктивно здатні викликати до себе любов. Так чи інакше психолог повинен вміти бачити в людях позитивні якості – саме вони можуть стати основою любові до них. Байдужість до людини веде до неухважності, а відповідно й до різкого зниження ефективності впливу. Важливо наголосити, що справжня любов до людей – це діяльна активність але пасивний ефект. Найбільш загальне визначення любові до людей, можна сформулювати так: «Любити означає перш за все давати а не отримувати»[2]. Тут центральний момент і доволі тонкий нюанс. Саме це «давати» - зовсім не означає «віддавати», тобто жертвувати, залишатись без чогось. Для особистості, яка є продуктивною цілісною і відкритою, «давати» означає виявляти власну волю, дарувати іншій людині себе, свій світ, творити добро і ставати при цьому ще більш збагаченим та сильним. Саме таким поглядом у своїй роботі повинен керуватись психолог.

Ще однією необхідною умовою для реалізації психологом специфічних особливостей своєї діяльності є наявність гуманних переконань. Тому гуманні переконання психолога є необхідною рисою його особистості і необхідною умовою його успішної діяльності.

Суть гуманних переконань полягає в тому, що психолог усвідомлює, що він працює з людиною, яка переживає утруднення, яка самотійно не може вирішити свої проблеми. Він усвідомлює, що саме він спеціально підготовлений для надання допомоги в таких ускладнених ситуаціях, тому він усвідомлює що має володіти внутрішнім бажанням допомогти клієнту, адже клієнт – це людина, яка потрапила в складну ситуацію якій потрібна допомога.

Фактично спеціаліст повинен діяти за такою своєрідною формою : «Якщо не я допоможу, то хто?» [1]. Володіючи цим переконанням психолог у співпраці з клієнтом повинен допомагати йому не зважаючи на такі критерії: національність, вік, стать, віросповідання, політичних поглядів, громадської позиції, матеріальний стан.

За такої умови психолог шукатиме раціональні способи допомоги клієнту, працюватиме задля блага іншої людини. І таким чином він реалізовуватиме ще складніше завдання, впливатиме на оздоровлення соціуму представником якого є людина і суспільство взагалі.

Важливо наголосити, що діяльність психолога за своїм характером повинна бути творчою, лише за такої умови вона буде результативною. Творчість у діяльності психолога – означає здатність відібрати з того об'єму знань, вмінь і навичок якими він володіє ті, що необхідні для розв'язання ним нетипової ситуації. Для того, щоб діяти творчо необхідно мати своєрідну базу творчої

діяльності спеціаліста. Тому це є ще однією умовою для успішної діяльності психолога, якої він повинен дотримуватись.

Висновки:

1) діяльність психолога вимагає щоб цю професію обирали люди, що володіють такими особливими якостями: емпатія, доброзичливість, делікатність, автентичність, відкритість, конкретність, безпосередність, комунікабельність;

2) Важливою характеристикою для психолога також є почуття любові до людей, без неї психолог не стане для клієнта другом, наставником, близькою людиною та наявністю гуманних переконань;

3) робота психолога за своїм характером повинна бути творчою, лише за такої умови вона буде результативною.

ЛІТЕРАТУРА:

1.Карандашев В.М. Введення у професію. М.: Сенс, 2000. - 288 с.

2.Максименко С. Д. Медична психологія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://books.google.com.ua/books?isbn=9663822511>

3.Словник психологічних термінів [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://nuph.edu.ua/slovník-psihologichnih-terminiv/>

Костелинин І. В.

*студентки II курсу юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету*

Науковий керівник: *старший викладач кафедри
психології та соціальної роботи*

Підгурська М. В.

СОЦІОКУЛЬТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ ТА НАУКИ В УКРАЇНІ

Юридична освіта - частина системи спеціалізованої освіти, яка забезпечує підготовку правознавців (юристів) для роботи в державному апараті, судах, адвокатурі, народному господарстві, правоохоронних органах [3].

Освіта інтегрує різні види навчальної і виховної діяльності, орієнтує їх на соціальне замовлення та соціальні потреби суспільства. Історичне виникнення юридичної освіти пов'язане з виникненням та розвитком права. Перші знахідки про право та державу були знайдені у праці всім відомих мислителів: Платона та Арістотеля. Значний внесок у розвиток юридичної науки зробили і юристи Стародавнього Риму, які визначили правові поняття і конституції. З того часу юридична наука має велике значення у житті суспільства, що проявляється в її функціях, тобто основних напрямках впливу на суспільне життя.

Головною особливістю у розвитку юридичної освіти в Україні є суспільно-економічні зміни 90-х років. Основною метою було підготувати працівників для розбудови української державності. Найдавнішою вітчизняною пам'яткою, в якій